

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 22

гр. София, 17.04.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ИВ. Х.А
в присъствието на прокурора Д. П. Д.
като разглежда докладваното от полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ Въззивно частно наказателно дело № 20246000600021 по описа за 2024 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

С определение № 18/08.04.2024 година по ЧНД № 58/2024г., състав на Военен съд – П. е оставил без уважение искането на обвиняемия по ДП № 13-Рп/24 по описа на ВОП – П. М. Х. С. с ЕГН ***** за изменение на мярката за неотклонение „Задържане под стража“ в „Подписка“. Определил е срок от два месеца през който е недопустимо ново искане на същото лице за изменение мярката за неотклонение „Задържане под стража“ в по-лека.

Определението е обжалвано с частна жалба от адвокат Е. К. – защитник на обвиняемия М. Х. С.. Сочат се доводи за незаконосъобразност на определението и за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че след изтичане на двумесечния срок на разследване са настъпили нови обстоятелства оборващи Първоначално приетата законова презумпция, че е налице опасност този обвиняем да извърши престъпление, както и че е опровергана обосноваността на предположението за участието му в повдигнатите обвинения. Пред настоящата инстанция жалбата се поддържа от обвиняемия М. Х. С. и неговия защитник.

В съдебно заседание прокурорът заяви, че жалбата срещу обвинението е

неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Съдът разгледа жалбата на обвиняемия М. Х. С. и като съобрази данните по делото, прие за установено следното:

Обвиняемият М. Х. С., ЕГН: ***** е привлечен като обвиняем за извършени престъпления, както следва:

1. В периода от месец август 2023 г. до 22.01.2024 г., в гр.П. и гр.Д., е била създадена организирана престъпна група с ръководител В. Т. П. и участници М. Х. С., Г. Д. К. и М. Г. Л., р-к М. К. П. като групата е била въоръжена и създадена с користна цел и с цел да върши съгласувано в страната престъпления, за които се предвижда наказание „лишаване от свобода“ повече от три години, а именно такива по чл. 143, чл. 213а и чл. 214 от НК - престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. П. и второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК
2. - в периода от 20 септември до 07 октомври 2023 г., в гр. Д., обл. Х., при условията на продължавано престъпление, в съучастие като съизвършители с В. Т. П. – лице, което се занимава с охранителна дейност, Г. Д. К. - лице от състава на МВР (.... в група „ТП“ на сектор „ОП“ към П. РУ-П. при ОД на МВР - П.) и М. Г. Л. – лице от състава на МВР (полицай – в група „ППД“ на сектор „ОП“ към ... РУ – Полиция при ОД на МВР - П.) и р-к М. К. П. от в.ф. – П. с цел да набави за себе си и съучастниците си имотна облага, чрез използване на сила и заплашване, е принудил Ж. Д. В. и И. Н. А. да извършат нещо противно на волята им, с което на тях и на други му - Н. Г. А. (баща на И. Н. А.) е причинил значителни имуществени вреди в общ размер на 34 588,70 лв., както следва:

- на 20.09.2023 г., в гр. Д., обл. Х., е принудил Ж. Д. В. от гр. Д., чрез сила и заплашване, да извърши нещо противно на волята му – да им даде парична сума от 15 000 (петнадесет хиляди) лева и с това му е била причинена имотна вреда в размер на 15 000 лева;

- на 20.09.2023 г. в гр. Д., обл. Х., е принудил И. Н. А. от гр. Д., чрез заплашване, да извърши нещо противно на волята му – да им предаде парична сума в размер на 10 000 (десет хиляди) евро и с това причинили имотна вреда други му – на Н. Г. А. (баща на И. Н. А.) в размер на 10 000 евро или 19 558,70

лева;

- На неустановена дата, в периода от 21.09.2023 г. до 07.10.2023 г. в гр. Д., обл. Х. е принудил И. Н. А. от гр. Д., чрез заплашване, да извърши нещо противно на волята му – да им даде парична сума в размер на 15 000 (петнадесет хиляди лева), като деянието останало недовършено поради независещи от извършителите причини - И. Н. А. се укрива и не могли да установяват местонахождението му и деянията са извършени от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група - престъпление по чл. 214, ал. 2, т.2 вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2, вр. ал.2, т. 5, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, пр. П. и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК;

С Определение № 131/26.01.2024 г. по ЧНД № 236/2024 г. по описа на Окръжен съд – П. на обвиняемия М. Х. С. е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“. Определението е било обжалвано пред Апелативен съд – П.. С Определение № 56/01.02.2024 г. на ПАС е било потвърдено определението на ОС – П. и респективно е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

С определение № 18/08.04.2024 година по ЧНД № 58/2024г., състав на Военен съд – П. е оставил без уважение искането на упълномощения защитник адв. Е. К. и на обвиняемия М. Х. С. с ЕГН ***** обвиняемия по ДП № 13-Рп/24 по описа на ВОП – П. за изменение на мярката за неотклонение „Задържане под стража“ в „Подписка“. Определен е срок от ДВА МЕСЕЦА, считано от влизането в сила на настоящето определение, в който е недопустимо ново искане на същото лице за изменение мярката за неотклонение „Задържане под стража“ на обвиняемия М. Х. С. в по-лека.

Настоящата инстанция намира, че не са настъпили обстоятелства, разколебаващи изводите на П.степенните съдилища обусловили определянето на най-тежката мярка за неотклонение. На С. са повдигнати обвинения наказуеми с лишаване от свобода. Продължава да съществува и обоснованото подозрение, че същият е съпричастен към деянията, в които е обвинен. В тази насока са цитираните от Първостепенния съд доказателствени материали, чието преповтаряне тук не се налага. Следва да се отбележи, че на настоящия етап от наказателното производство не е необходимо да са налице категорични и безспорни доказателства за виновното поведение на

обвиняемия. Достатъчно е наличието на подозрение и то обосновано за съпричастността му към конкретно престъпно деяние. Такова в случая е налице. Не е било необходимо и съдът не е обсъждал поотделно доказателствените материали по делото в каквато насока са множеството искания на защитата. Възраженията свързани с процесуалната годност на извършените на досъдебното производство процесуално-следствени действия не са относими към настоящата процедура по чл. 65 от НПК. Наказателното производство във фазата на досъдебното производство е в своето начало и е допустимо обвиненията да бъдат прецизирани в хода на разследването.

Възражението на защитата по отношение на подсъдността, настоящият въззивен състав намира за несъстоятелен. Наведените оплаквания не сочат на опорочаване на разследването по делото. Поставянето на въпроса дали изискването на чл. 6, § 1 от КЗПЧ се разпростира в досъдебната фаза на наказателния процес следва да намери своя резонен отговор, с оглед процесуалното развитие на делото. Правото на справедлив процес по чл.6, § 1 от КЗПЧ поставя изискването делата да бъдат разглеждани от „независим“ и „безпристрастен“ съд, създаден в съответствие със закона. В практиката си приложението ЕСПЧОС приема, че принципите, които засягат определянето на това дали един съд може да се счита за независим и безпристрастен се прилагат еднакво за съдиите и съдебните заседатели, като тези принципи не се отнасят до органите, които ръководят досъдебната фаза на процеса. Безпристрастността се разбира като непредубеденост и невземане на страна в производството и тя е като основно проявление на правото на справедлив съдебен процес по чл.6, § 1 от КЗПЧ, касае съдебната фаза на наказателния процес, тъй като прокурорът е страна в него и изпълнява обвинителни функции по делата от общ характер. Конкретния случай не засяга правни аспекти на приложимост на гаранциите за справедлив процес по отношение на досъдебната фаза на наказателния процес. В този смисъл е Решение № 27от 10.01.2024 г. по н.д. № 812/2023 г. III н.о. на Върховния касационен съд.

Продължава да е налична и опасността от извършване на друго престъпление. Налице са данни по делото за предупреждения към ключови свидетели - И., Б., А. М., М., А., и В., за отправени към тях и техни близки „предупреждения“, като в случая не става въпрос само за общи опасения. Още повече, че при разследване на престъпления по дела за организирана престъпност опасността от застрашеност на свидетелите от сплашване може

да се презюмира. В този смисъл е и цитираната практика на ЕСПЧ в Страсбург, цитирана в обжалваното определение.

Предвид изложеното следва да бъде потвърдено определение № 18/08.04.2024 година по ЧНД № 58/2024г. на Военен съд – П., с което е оставил без уважение искането на обвиняемия по ДП № 13-Рп/24 по описа на ВОП – П. М. Х. С. с ЕГН ***** за изменение на мярката за неотклонение „Задържане под стража“ в „Подписка“ и е определен срок от два месеца през който е недопустимо ново искане на същото лице за изменение мярката за неотклонение „Задържане под стража“ на обвиняемия в по-лека.

По изложените съображения и на основание чл. 65, ал. 9 от НПК Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 18/08.04.2024 година по ЧНД № 58/2024г. на Военен съд – П., с което съдът е оставил без уважение искането на обвиняемия по ДП № 13-Рп/24 по описа на ВОП – П. М. Х. С. с ЕГН ***** за изменение на мярката за неотклонение „Задържане под стража“ в по-лека и е определен срок от два месеца през който е недопустимо ново искане на същото лице за изменение мярката за неотклонение „Задържане под стража“ на обвиняемия в по-лека.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____